

UOHSX008IFZO

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R358/2015/VZ-36566/2016/322/DRu

Brno 2. září 2016

V řízení o rozkladu ze dne 4. 11. 2015 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Národní památkový ústav**, IČO 75032333, se sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, 118/00 Praha – Malá strana

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0526/2015/VZ-34996/2015/522/JKr ze dne 21. 10. 2015 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů zadavatelem při zadávání veřejné zakázky s názvem „**NCZK - KOORDINÁTOR**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 1. 7. 2010 pod ev. č. 60046640 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 7. 2010 pod ev. č. 2010/S 126-193163,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0526/2015/VZ-34996/2015/522/JKr ze dne 21. 10. 2015

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 20. 1. 2015 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹) k dohledu nad dodržováním zákona podnět k přezkoumání postupu zadavatele – Národního památkového ústavu, IČO 75032333, se sídlem Valdštejnské náměstí 162/3, 118/00 Praha – Malá strana (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky s názvem „NCZK - KOORDINÁTOR“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 1. 7. 2010 pod ev. č. 60046640 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 2. 7. 2010 pod ev. č. 2010/S 126-193163 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. V oznámení o veřejné zakázce zadavatel definoval předmět veřejné zakázky jako „*řízení projektu NCZK (Národní centrum zahradní kultury) v Kroměříži, předloženého v rámci IOP (Integrovaného operačního programu), oblasti intervence 5.1. – Národní podpora využití potenciálu kulturního dědictví, jehož obsahem je metodické, odborné a edukační centrum péče a obnovy historických zahrad a parků v ČR.*“
3. V bodu III.2.3 oznámení zadávacího řízení a v bodu 12.4.1. zadávací dokumentace zadavatel vymezil minimální úroveň technického kvalifikačního předpokladu podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona a požadoval po uchazečích předložit „*seznam významných služeb poskytnutých dodavatelem v posledních 3 letech (min 3x výkon funkce executive managera na investičních akcích o RN nad 200 mil. Kč spolufinancovaných Evropskými strukturálními fondy – formulář 21.2) s uvedením jejich rozsahu a doby poskytnutí*“.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 21. 10. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0526/2015/VZ-34996/2015/522/JKr (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
5. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při stanovení požadavků na prokázání kvalifikačních předpokladů v zadávacích podmínkách veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 2 písm. a) zákona ve spojení s § 56 odst. 7 písm. c) zákona a zásadou zakazu diskriminace vyjádřenou v § 6 zákona, když úroveň technických kvalifikačních předpokladů nestanovil odpovídajícího druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li dále uvedeno jinak.

zakázky, neboť omezil prokazování technického kvalifikačního předpokladu dle § 56 odst. 2 písm. a) zákona pouze na služby ve vztahu k projektům spolufinancovaným ze strukturálních fondů EU, čímž omezil okruh subjektů způsobilých pro řádné plnění veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dne 1. 9. 2010 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky s vybraným uchazečem – Tender Invest, spol. s r.o., IČO 29201161, t.č. se sídlem Jana Uhra 172/14, 602 00 Brno.

6. Výrokem II. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 30 000 Kč.

III. Námitky rozkladu

7. Dne 5. 11. 2015 podal zadavatel Úřadu proti napadenému rozhodnutí rozklad, který byl Úřadu doručen téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 21. 10. 2015. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.
8. Zadavatel v rozkladu namítá, že jeho požadavek na prokázání technického kvalifikačního předpokladu byl co do druhu a složitosti veřejné zakázky adekvátní, přičemž konstatoval, že jakýkoli požadavek na kvalifikaci je ve své podstatě „diskriminace“.
9. K rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) č. j. 1 Afs 20/2008-152 ze dne 5. 6. 2008, na něhož Úřad v napadeném rozhodnutí odkazoval, zadavatel uvedl, že i NSS v tomto rozsudku připustil, že odvrácenou stranou stanovení kvalifikačních předpokladů je selekce těch uchazečů, kteří ke splnění veřejné zakázky způsobilí nejsou, přičemž o takové selekci nelze hovořit jako o skryté diskriminaci. Dle zadavatele tak přímo NSS připustil, že při rozhodování musí být zadavateli ponechán prostor pro legitimní ekonomickou úvahu a shledání skryté diskriminace je přípustné tam, kde kvalifikační předpoklady jsou skutečně excesivní a jasně vybočují z oprávněných potřeb veřejné zakázky.
10. Zadavatel v rámci své rozkladové argumentace odkazuje na dřívější rozhodnutí Úřadu, v nichž Úřad neshledal požadavky na technickou kvalifikaci vztahující se k administraci projektů spolufinancovaných ze strukturálních fondů za nezákonné.
11. Zadavatel opakovaně namítá, že řízení projektů nad 200 mil. Kč vykazuje podstatné odlišnosti od obdobných koordinačních a manažersky řízených projektů financovaných z jiných zdrojů než strukturálních fondů EU a uzavírá, že nastavené kvalifikační podmínky byly nediskriminační a přiměřené složitosti řízení těchto typů projektů.

Závěr rozkladu

12. S ohledem na výše uvedené skutečnosti zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a ve smyslu § 117a písm. f) zákona rozhodl, že řízení zastavuje.

IV. Řízení o rozkladu

13. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
15. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu zadavatele.

V. K námitkám rozkladu

K výroku o spáchání správního deliktu

16. Stěžejní námitkou rozkladu je namítaná nesprávnost napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného právního posouzení postupu zadavatele, který měl při stanovení požadavků na prokázání kvalifikačních předpokladů v zadávacích podmínkách veřejné zakázky nedodržet postup stanovený v § 56 odst. 2 písm. a) zákona ve spojení s § 56 odst. 7 písm. c) zákona a zásadou zákazu diskriminace vyjádřenou v § 6 zákona, když úroveň technických kvalifikačních předpokladů nestanovil odpovídajícího druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky. Zadavatel předně namítá, že požadavek na prokázání technické kvalifikace stanovil v souladu s rozhodovací praxí Úřadu a ustálenou soudní judikaturou a zvolený požadavek na kvalifikaci odpovídá druhu, rozsahu a složitosti veřejné zakázky.
17. Podle § 56 odst. 2 písm. a) zákona může veřejný zadavatel k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na služby požadovat seznam významných služeb poskytnutých dodavatelem v posledních 3 letech s uvedením jejich rozsahu a doby poskytnutí.
18. Podle § 56 odst. 7 písm. c) zákona je veřejný zadavatel ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení vymezit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.
19. Současně vedle § 56 zákona působí i základní zásady podle § 6 zákona a platí, že při stanovování minimální úrovně kvalifikačních předpokladů nesmí být tyto stanoveny tak, aby neopodstatněně diskriminovaly uchazeče.
20. Jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 80/2012-37 ze dne 26. 6. 2014, „zadavatel může např. v technických podmínkách nebo v kvalifikačních požadavcích stanovit konkrétní požadavky, bez jejichž splnění se dodavatel nemůže o veřejnou zakázku úspěšně ucházet. Jejich stanovením tak přímo ovlivňuje okruh možných dodavatelů. Z tohoto důvodu je zapotřebí k počtu a míře takových požadavků přistupovat striktně v duchu zásad podle § 6 zákona“.
21. Ustanovení § 6 zákona má zajišťovat účel samotného zákona, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno

z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány v rámci hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Smysl a cíl zakazu diskriminace tak nutně vede k takové interpretaci § 6 zákona, podle které tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné, jednak též zákaz diskriminace skryté, pokud tato vede v podstatě k obdobným právním zakázaným důsledkům, tj. v oblasti práva veřejných zakázek k poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. K porušení zásady zakazu diskriminace může dojít také např. tehdy, pokud zadavatel stanoví zcela nepřiměřené požadavky na prokázání splnění kvalifikace, v důsledku čehož účelově a v rozporu se zákonem omezí účast určité skupiny dodavatelů. Zadavatel je oprávněn využít prostor daný zákonem a prostřednictvím stanovení úrovně technických kvalifikačních předpokladů znevýhodnit některé dodavatele. Toto je však možné pouze tehdy, je-li to odůvodněno objektivními okolnostmi.

22. Při přezkumu napadeného rozhodnutí jsem se proto soustředil na otázku, zda se Úřad dostatečně zabýval tím, zda znevýhodnění některých dodavatelů, tj. v daném případě těch, kteří ve lhůtě stanovené pro podání nabídek nedisponovali požadovanými technickými kvalifikačními předpoklady, mělo své opodstatnění. Zjistil jsem přitom, že se uvedenou otázkou Úřad podrobně zabýval v bodech 52. až 58. odůvodnění napadeného rozhodnutí.
23. Požadavek zadavatele na prokázání technického kvalifikačního předpokladu, o jehož zákonnosti je v tomto správním řízení sporu, se vztahoval k období od 16. 8. 2007 do 16. 8. 2010 (vyplývá z požadavku zadavatele na seznam významných služeb poskytnutých uchazečem v posledních 3 letech, přičemž lhůta pro podání nabídek skončila 16. 8. 2010 ve 12:00 hod.). V bodu 52. odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad osvětlil, že v tomto rozhodném období představovaly Evropské strukturální fondy pouze určitou skupinu fondů EU (konkrétně pouze Evropský fond pro regionální rozvoj a Evropský sociální fond), přičemž mimo nich existovala řada dalších fondů EU, které mezi skupinu „strukturálních“ fondů EU nespadaly.
24. Při posouzení věci Úřad vycházel ze stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „MMR“), které v programovém období 2007-2013 vykonávalo roli Řídícího orgánu Integrovaného operačního programu a na něhož se Úřad obrátil s dotazem, zda podmínky, dle nichž příjemci finanční podpory ze strukturálních fondů EU byli povinni v období od 16. 8. 2007 do 16. 8. 2010 postupovat v realizační fázi financovaných projektů, vykazovaly podstatné odlišnosti ve vztahu k předmětu veřejné zakázky od podmínek, dle nichž byli v tomtéž období povinni v realizační fázi financovaných projektů postupovat příjemci finanční podpory z jiných než strukturálních fondů EU (např. Fondu soudržnosti).
25. Dle stanoviska MMR *„podmínky, kterými se řídili příjemci finanční podpory ze strukturálních fondů od 16. 8. 2007 do 16. 8. 2010, nevykazují podstatné odlišnosti (s přihlédnutím k předmětu veřejné zakázky) od podmínek, kterými se ve stejném období řídili příjemci finanční podpory z Fondu soudržnosti“*.
26. Zadavatel rozkladem proti závěrům stanoviska MMR ničím konkrétním nebrojil. Uvedl pouze obecně, že považuje jím provedené stanovení technického kvalifikačního předpokladu za odpovídajícím druhu a složitosti předmětu veřejné zakázky. Zadavatel setrvává na svém tvrzení, že řízení projektů nad 200 mil. Kč vykazuje podstatné odlišnosti od obdobných koordinačních a manažersky řízených projektů financovaných z jiných zdrojů, tvrzené

odlišnosti řízení tzv. „velkých projektů“ od projektů financovaných z jiných fondů EU, než fondů strukturálních, však zadavatel v rozkladu nijak konkrétně nespecifikuje, nýbrž argumentuje pouze obecně „*velikou odlišností a náročností na řízení, vedení a administrativu takovýchto projektů*“.

27. Takto obecné tvrzení zadavatele však neobsahuje údaje o tom, v čem konkrétně je spatřována nesprávnost závěrů Úřadu. Jestliže zadavatel neuvádí konkrétní námitky, proč Úřad neměl vycházet ze stanoviska MMR při učinění svého závěru o nestanovení technického kvalifikačního předpokladu způsobem odpovídajícím druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky, chybí zde relevantní argumentace, na základě níž by bylo možné dospět k odlišnému posouzení věci.
28. Jelikož v období od 16. 8. 2007 do 16. 8. 2010 patřily do skupiny strukturálních fondů EU pouze Evropský fond pro regionální rozvoj a Evropský sociální fond a zároveň existovaly i další fondy (např. Fond soudržnosti), jejichž podmínky pro příjemce finanční podpory se od podmínek strukturálních fondů EU (s přihlédnutím k předmětu veřejné zakázky) podstatně neodlišovaly, nebyl důvod k tomu, aby zadavatel omezil požadavek na prokázání technického kvalifikačního předpokladu pouze ve vztahu ke službám vztahujících se k investičním akcím spolufinancovaných právě jen ze strukturálních fondů EU.
29. Dle zadavatele NSS v rozsudku č. j. 1 Afs 20/2008-152 ze dne 5. 6. 2008 připustil, že odvrácenou stranou stanovení kvalifikačních předpokladů je selekce těch uchazečů, kteří ke splnění veřejné zakázky způsobilí nejsou, přičemž o takové selekci nelze hovořit jako o skryté diskriminaci. Dle zadavatele tak přímo NSS připustil, že při rozhodování musí být zadavateli ponechán prostor pro legitimní ekonomickou úvahu a shledání skryté diskriminace je přípustné tam, kde kvalifikační předpoklady jsou skutečně excesivní a jasně vybočují z oprávněných potřeb veřejné zakázky. S tímto názorem zadavatele nemohu, než souhlasit.
30. Upozorňuji však, že dle NSS platí, že „*za skrytou formu nepřípustné diskriminace je třeba považovat i takový postup, kterým zadavatel znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku nastavením technických kvalifikačních předpokladů zjevně nepřiměřených ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky, v důsledku čehož je zřejmé, že zakázku nemohou splnit někteří z potenciálních uchazečů, jež by jinak byli bývali k plnění předmětu veřejné zakázky objektivně způsobilými.*“
31. Pokud zadavatel namítá, že musí být při rozhodování o stanovení technických kvalifikačních předpokladů ponechán prostor pro legitimní ekonomickou úvahu zadavatele a selekci těch uchazečů, kteří ke splnění veřejné zakázky způsobilí nejsou, pak uvádím, že zadavatel znemožnil účast v zadávacím řízení právě i uchazečům způsobilým k poskytování plnění. Postup zadavatele byl v rozporu se zásadou zákazu diskriminace podle § 6 zákona, neboť někteří dodavatelé měli *a priori* znemožněnu účast v zadávacím řízení, byť by předmět veřejné zakázky mohli realizovat stejně úspěšně jako dodavatelé ostatní.
32. Zadavatelem nastavený technický kvalifikační předpoklad je třeba považovat za nepřiměřený, jelikož omezil možnost jeho prokázání pouze ve vztahu ke službám vztahujícím se k investičním akcím spolufinancovaným právě jen strukturálními fondy EU, přestože nebyl k takovému omezení důvod. Tímto postupem zadavatel znemožnil ucházet se o veřejnou zakázku dodavatelům, kteří měli zkušenosti s poskytováním obdobných služeb

v rámci jiných fondů EU, jejichž podmínky nevykazovaly podstatné odlišnosti (s přihlédnutím k předmětu veřejné zakázky) od podmínek, kterými se řídili příjemci finanční podpory ze strukturálních fondů v období od 16. 8. 2007 do 16. 8. 2010 (např. poskytovatelé obdobných služeb u investičních akcí spolufinancovaných z Fondu soudržnosti). Tento postup zadavatele pak mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

33. Zadavatel v rozkladu namítá, že požadavky na technické kvalifikační předpoklady stanovil v souladu s rozhodovací praxí Úřadu. Konkrétně odkazuje na správní řízení, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím č. j. ÚOHS-S248/2010/VZ-12579/2010/510/IFa ze dne 15. 9. 2010 a v němž zadavatel stanovil požadavek, aby minimálně jeden z členů realizačního týmu měl zkušenosti s přípravou žádostí o dotace ze strukturálních fondů v délce nejméně 3 roky a zároveň minimálně jeden z členů týmu měl zkušenosti s administrací a monitoringem projektů spolufinancovaných ze strukturálních fondů v délce nejméně 3 let. Dle zadavatele přitom Úřad neshledal tyto požadavky za nezákonné.
34. K tomu uvádím, že ačkoli Úřad v odkazovaném správním řízení zamítl podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona návrh tamního navrhovatele, není pravdivé tvrzení zadavatele, že by Úřad shledal požadavek na zkušenosti s projekty spolufinancovanými ze strukturálních fondů EU jako souladné se zákonem. Návrh navrhovatele totiž ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S248/2010/VZ směřoval proti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení z důvodu nesplnění požadavku na „*poradenské služby pro ústřední orgány státní správy a samosprávy v souhrnné délce min. 2 roky*“ a proti následnému zrušení zadávacího řízení. Úřad je ve správním řízení zahájeném na návrh vázán obsahem návrhu navrhovatele, tedy skutkovými tvrzeními, na jejichž základě navrhovatel spatřuje porušení zákona zadavatelem, a dále též tím, čeho se navrhovatel domáhá. Úřad proto přezkoumával věc správního řízení sp. zn. ÚOHS-S248/2010/VZ pouze v rozsahu vymezeném návrhem, tj. zákonnost technického kvalifikačního předpokladu posuzoval pouze v části týkající se požadavku na poradenské služby pro ústřední orgány státní správy a samosprávy a nijak se nezabýval posouzením požadavku na zkušenosti s projekty spolufinancovanými ze strukturálních fondů EU, jelikož k tomu ani nebyl příslušen.
35. Zadavatel v rozkladu odkazuje i na další rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S381/2011/VZ-20015/2011/530/RNi ze dne 21. 12. 2011, kde byl Úřadem shledán jako zákonný požadavek „*na alespoň 2 právní služby spočívající v komplexní administraci zadávacího řízení dle zákona, kde předmět těchto veřejných zakázek byl financován ze Strukturálních fondů Evropské unie*“, přičemž Úřad v tomto případě uvedl, že úroveň technických kvalifikačních předpokladů, byla stanovena s ohledem na druh, rozsah a složitost předmětu plnění veřejné zakázky.
36. Právě předmět veřejné zakázky je však okolností, která odlišuje věc odkazovaného správního řízení od věci právě vedeného správního řízení. Předmětem veřejné zakázky v tamním případě bylo poskytování právních služeb souvisejících s oblastí práva veřejných zakázek, především administrace zadávacích řízení veřejných zakázek. Předmět nyní přezkoumávané veřejné zakázky je však odlišný, když jde o „*koordinační a manažerské řízení projektu Národního centra zahradní kultury*“, jmenovitě pak např. „*management projektu v souladu s podmínkami IOP (...) zpracování předmětu zadávacích řízení a obchodních podmínek (nikoli však organizace procesu zadávacích řízení) (...) vedení administrace projektu (...) vedení a řízení odborných týmů projektu ve fázi realizace projektu*“.

37. Zároveň platí, že zadavatel omezil sporný požadavek na technickou kvalifikaci na služby finančním limitem investičních akcí o RN nad 200 mil. Kč. V případě zadavatelem odkazované veřejné zakázky přezkoumávané Úřadem ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S381/2011/VZ však tamní zadavatel žádné finanční omezení relevantních služeb nestanovil.
38. Pro skutkové odlišnosti předmětů nyní přezkoumávané a odkazované veřejné zakázky se tak závěry rozhodnutí Úřadu vydaného věci správního řízení sp. zn. ÚOHS-S381/2011/VZ nemohou na právě projednávaný případ aplikovat, jelikož přiměřenost požadavku na technický kvalifikační předpoklad se podle § 56 odst. 7 písm. c) zákona posuzuje právě ve vztahu ke druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.
39. S ohledem na výše uvedené považuji námitku zadavatele, že stanovil požadavek na technický kvalifikační předpoklad v souladu s rozhodovací praxí Úřadu, za nedůvodnou. Dílčí závěry rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S248/2010/VZ-12579/2010/510/IFa a č. j. ÚOHS-S381/2011/VZ-20015/2011/530/RNi, na které zadavatel v rozkladu odkázal, nejsou na projednávaný případ z důvodů uvedených výše aplikovatelné.
40. S ohledem na výše uvedené konstatuji, že jsem se závěry napadeného rozhodnutí, který v postupu zadavatele shledal porušení zákona a konstatoval spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, považuji za správný a zákonný. Úřad provedl věcně správné posouzení případu, které podložil relevantními právními předpisy a judikaturou.

K výroku o uložení pokuty

41. Ačkoli zadavatel nenamítal ničeho konkrétního proti výši uložené pokuty, směřoval svůj rozklad *expressis verbis* proti celému rozsahu napadeného rozhodnutí, tzn. i proti výroku II. napadeného rozhodnutí, kterým byla zadavateli uložena pokuta. Sankci za spáchání správního deliktu lze pak chápat jako právní následek porušení zákona, který pro zadavatele znamená určitou majetkovou újmu, jejímž účelem je působit na pachatele správního deliktu takovým způsobem, aby se již v budoucnosti nedopouštěl protiprávního jednání.
42. Z bodů 71. až 73. odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že Úřad při určení výše pokuty přihlédl v souladu s § 121 odst. 2 zákona k závažnosti spáchaných správních deliktů, zejména ke způsobu jejich spáchání a jejich následkům a rovněž i k okolnostem, za nichž byly spáchány. Z dalších bodů odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Úřad zohlednil i polehčující okolnosti svědčící zadavateli, jakož i dobu, která uplynula mezi spácháním správního deliktu a potrestáním zadavatele za jeho spáchání.
43. K významu a charakteru zkoumání konkrétních majetkových poměrů potrestaného odkazuji na náleží pléna Ústavního soudu České republiky ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl ÚS 38/02, dle kterého „Z charakteru pokuty jako majetkové sankce nutně vyplývá, že má-li být individualizovaná a přiměřená, musí reflektovat i majetkové poměry potrestaného. Stejná výše pokuty uložená majetnému se bude jevit jako směřná a neúčinná, zatímco v případě postihu nemajetného může působit drakonicky a likvidačně. Není tedy porušením principu relativní rovnosti, když oběma osobám v různých situacích bude uložena pokuta v různé výši, byť by jediným rozdílem jejich situace měly být právě rozdílné majetkové poměry“. Ve světle tohoto nálezu Ústavního soudu uvádím, že Úřad neporušil princip relativní rovnosti ani princip individualizace výše pokuty vzhledem k majetkovým poměrům zadavatele. Úřad přihlédl k majetkovým poměrům zadavatele správně a zákonně.

44. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl k ekonomické situaci zadavatele. Napadeným rozhodnutím byla zadavateli uložena pokuta ve výši 30 000 Kč. Uložením pokuty v této výši byly naplněny obě její funkce, tedy funkce preventivní i funkce represivní. Ani s ohledem na konkrétní okolnosti spáchání správního deliktu a s přihlédnutím k následkům spáchání správního deliktu a k nutnosti naplnění sankčních účinků, nepovažuji pokutu v této výši za nepřiměřenou.
45. K samotným majetkovým poměrům zadavatele uvádím, že ani v průběhu od vydání napadeného rozhodnutí do rozhodnutí předsedy Úřadu se majetkové poměry zadavatele nezhoršily. Předpokládaná hodnota aktiv zadavatele pro rok 2016 vyplývající z návrhu rozpočtu zadavatele na rok 2016, který je dostupný na webových stránkách zadavatele <https://www.npu.cz/cs/npu-a-pamatkova-pece/npu-jako-institute/povinne-zverejnovane-informace>, tedy v roce, v němž mu je pravomocně ukládána pokuta, se zásadně neliší od hodnoty aktiv zadavatele pro rok 2014, z nichž Úřad při stanovení výše pokuty vycházel.
46. Úřad správně a přezkoumatelným způsobem podrobně vylíčil, jaká byla jeho skutková zjištění a jakými úvahami se při stanovování výše pokuty řídil, tj. z čeho vycházelo jeho správní uvážení a k jakému výsledku dospěl ohledně konkrétní výše pokuty uložené zadavateli. Úřad tuto část svého rozhodnutí dostatečně a přesvědčivě odůvodnil. Při rozhodování o výši pokuty zohlednil všechny skutečnosti, které mohly v tomto správním řízení výši pokuty ovlivnit, řádně se s nimi vypořádal a přesvědčivě odůvodnil, ke kterým okolnostem přihlédl a jaký vliv měly na uloženou výši pokuty.

VI. Závěr

47. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
48. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Národní památkový ústav, Valdštejnské náměstí 162/3, 118/00 Praha – Malá strana

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy